

שהוא שמאל, ורבות רקבות עומדים מצד שהוא ימין, ומהרוז עומד בקיוומו, קורא בחיל ומכרי. איז פמה אותם שמתקנים שירה ועובדים עבודה, ושני פתחים נפתחים, אחד לצד דרום ואחד לצד צפון.

עליה הביתה הזה ונפן ומחקרים בין שני צדדים, ושירים מוזרים ותשבחות עלות. איז נכס מי שונקס בלחש, והביתה מתחלה בשעה אורות מאירים זיו לכל צד, ונחרות בשמים יוצאים ומשקים כל חיות השדה, כמו שנאמר (תהלים קד) ישבו כל חיתו שדי ישבו פראים צמאמ וגו', ומזמורים עד עלות הבקר. וכשעולה הבקר, איז כוכבים ומזרות השמים וחילוותיהם, כלם משבחים ואומרים שירה, כמו שנאמר (איוב לה) ברן יחד בכבי בקר ויריעו כל בני אלהים.

בא ראה, (תהלים קכ) אם ה' לא יבנה ביתו שוא עמל בוניו בו, אם ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר. אם ה' וגוי - זה המליך העליון שהוא בונה את הביתה הזה פמיד וממן אותו. אימתי? פשועלים הרצונות והעבודות מלמטה בראשו.

אם ה' לא ישמר עיר, אימתי? בשעה שנחחש הלילה והצדדים המינים שורדים ומשוטטים בעולם, והפתחים סתומים, ונשמר מכל הצדדים שלא יתקרב בו ערל וטמא, כמו שנאמר (ישעיה ט) לא יוסיף לבא בך עוד ערל וטמא, שעתיד הקדוש ברוך הוא להעבירם מן העולם.

מי ערל ומיטמא? אלא הכל אחד ערל וטמא. זהו שההתפתח בו והלך אחריו אדם ואשתו וגרמו

בארבע טרי עולם. אף אלף קיימין מטרא דאייה שמאלא, ורבות רבונו קיימין מטרא דאייה ימנא, וכברוזא קאים בקיומיה. קרא בחיל ואכרי, כדי פמה אינון דמתקני שירתא ופלחין פולחנא, ותרין פתחין פתיחו. חד לטר דרומה, וחד לטר צפון.

סלקא הא ביתה ואותה ביתה ואותה ביתה בין תרין טרין, ושירין מזמרן ותושבון סלקין. כדי על מהן דעאל בליחסא, וביתא מתלהטה בשית נהורין, נהרין זיא לאכל טר, ונהרין דבוסמא אמר (תהלים קד) ישבו כל חיתו שעדי ישבר שפראים צמאמ וגו'. וזרמן עד דסלקא צפרא. וכך סלקא צפרא כדי פכביא ומזלי שמייא וחלילוון כלhone משבחון ואמרי שירתא, כמה דעת אמר, (איוב לה) ברן ימד בכבי בקר ויריעו כל בני אלהים.

הא חזי, (תהלים קכ) אם ה' לא יבנה ביתו שוא עמל בוניו בו. אם יי לא ישמר עיר שוא שקד שומר. אם יי וגוי דא מלכא עלאה, דאייה בונה להאי ביתא תדר ואותקין ליה, אימתי, פד סלקין רעויתין פולחני מתחא קדקא יאות.

אם יי לא ישמר עיר, אימתי, בשעתה דאתה השכאה ליליא, וטרין מזיגין שראן ושתאן בעלם, ופתחין סתימין, ואתנתר מכל טרין דלא יקרב ביה ערל ימסא, כמה דעת אמר (ישעיה ט) לא יוסיף לבא בך עוד ערל וטמא, קדשא בריך יבא בך עוד ערל וטמא, דזמין קדשא בריך הוא לא עבירה לון מעולם.

מן ערל ומיטמא. אף כלל חד, ערל וטמא. דא הוא דעת פתחא ביה